

יש לה צער, לאחר שיוצאת
ברחמים. וסוד הדבר - (ירמיה לא)
בבכי יבאו, אחר כך -
ובתחנונים אובלים. ולכן, (שם ל)
ועת צרה היא ליעקב וממנה
יושע, ויצאו ברחמים. וכמו
שהקדוש ברוך הוא שלח את
היונה ולא מצאה מקום לשרות,
כך שלח אותך, רועה הנאמן,
בהתחלה.

ומה כתוב בהם? (שמות ב) ויפן כה
וכה וירא פי אין איש. שכלם
רשעים, ולא מצאת בהם איש
זוכה להוציאם מהגלות. ולכן
סרכת ללכת לשם, ואמרת שלח
נא ביד תשלח. והרי אתה כמו
באותו זמן, כך יתקיים עם
ישראל, (מיכה ז) כימי צאתך מארץ
מצרים אראנו נפלאות. ובגלות
האחרונה ישלח עמך שני
משיחים, כנגד שתי כנפי יונה.
שאתה כמו גוף בגלות
הרביעית, אין לך כנפים. ולא
עוד, אלא בהתחלה היו ישראל
כמו גוף, ואתה ואהרן כשתי
כנפי יונה, ובהן פרחו ישראל.

השלמה מההשמטות סימן טו
צ"לם על אדם פסא מרבע
בארבע חיות ואדם לשבת על
הפסא. כל איבר ואיבר של זה
הצ"לם הוא מלאך שהוא ממנה
על כל מצוה ומצוה, כמו
שבארורה בעלי המשנה, עשה
מצוה אחת - קנה לו פרקליט
אחד.

צ"לם ברשעים עבודה זרה,
ארבע חיות שלו - עון משחית
אף וחמה, ארבע פנים של
עבודה זרה - נדה שפחה גויה
זונה. ומשום זה, (בראשית א) ויברא
אלהים את האדם בצלמו, זה
מטטרו"ן. מי האלהים שברא אותו? זה אלהים חיים ומלך עולם.

צערא, לבתר דנפיקת ברחמי. ורזא דמלה
(ירמיה לא) בבכי יבאו, לבתר ובתחנונים אובלים,
ובגין דא, (ירמיה ל) ועת צרה היא ליעקב וממנה
יושע, ויפקון ברחמי. וכגוונא דשלח קדשא
ברוך הוא ליונה, ולא אשכח אתר לשריא.
הכי שלח לך רעיא מהימנא בקדמיתא.

ומה פתיב בהון. (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי
אין איש. דכלהון חייבין, ולא אשפחת
בהון איש זוכה לאפקא מן גלותא. ובגין דא
סרכת למיזל תמן, ואמרת, (שמות ד) שלח נא
ביד תשלח. והא אנת פגון ביהוא זמנא, כך
יתקיים עם ישראל, (מיכה ז) כימי צאתך מארץ
מצרים אראנו נפלאות. ובגלותא בתרא,ה,
תרין משיחין ישלח עמך, לקבל תרין גדפין
דיונה. דאנת פגופא בגלותא רביעאה, לית
לך גדפין. ולא עוד, אלא בקדמיתא הו
ישראל פגופא, ואנת ואהרן, כתרין גדפין
דיונה, ובהון פרחו ישראל.

השלמה מההשמטות (סימן ט"ו)

צולמא על בר נש פורסייא מרובעת בארבע
חיוון ואדם לשבת על הפסא. כל
אבר ואבר דהאי צולמא איהו מלאך דאיהו
ממנא על כל פקודא ופקודא כמה דאוקמוה
מארי מתניתין עשה מצוה אחת קנה לו
פרקליט אחד.

צולמא ברשיעייא עבודה זרה, ד' חיוון
דיליה, עון משחית אף וחמה ד'
אנפין דעבודה זרה נדה, שפחה, גויה, זונה.
ובגין דא (בראשית א) ויברא אלהים את האדם
בצלמו, דא מטטרו"ן. מאן אלהים דברא
ליה, דא אלהים חיים ומלך עולם.

מטטרו"ן. מי האלהים שברא אותו? זה אלהים חיים ומלך עולם.